

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: **Zemědělské družstvo "Agroholding" se sídlem v Bernarticích,**
IČO 471 51 544
sídlem Bernartice 111, 790 57
zastoupený advokátem JUDr. Igorem Krajčíkem
sídlem Horní Lipová 271, 790 63

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2017, č. j. 53266/2017-MZE-13338,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým Ministerstvo zemědělství (dále jen „žalovaný“) zamítlo podle § 3g odst. 6 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zemědělství“), jeho námitku proti oznámení Státního zemědělského a intervenčního fondu, regionálního odboru Olomouc (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 31. 7. 2017, č. j. SZIF/2017/0506846, o neprovedení aktualizace evidence půdy podle užívatelských vztahů u pozemků zapsaných na LV č. x v k. ú. x (dále též jen „dotčené pozemky“).
2. Ze správního spisu k dané věci vyplynulo, že na základě žalobcova ohlášení zahájil správní orgán I. stupně podle § 3g zákona o zemědělství řízení o změně evidovaných údajů v evidenci půdy sp. zn. 17/667/EPU/1/0043260. Žalobce spolu s ohlášením změny doložil jako doklad o právním důvodu užívání výpis z listu vlastnického, podle něhož je žalobce vlastníkem ideální 1/3 pozemků zapsaných na LV č. x pro k. ú. x (vlastnické právo mu vzniklo na základě kupní smlouvy ze dne 3. 12. 2015).
3. Dotčený uživatel, Mgr. K. Š. (dále též jen „dotčený uživatel“), k výzvě správního orgánu I. stupně uvedla, že ohledně pozemků dotčených ohlášením jí svědčí právní důvod užívání, který nebyl ukončen. Svůj právní důvod užívání doložila Podpachtovní smlouvou ze dne 1. 4. 2017 uzavřenou s pachtýřem panem O. L. (dále jen „Podpachtovní smlouva“) a Pachtovní smlouvou ze dne 1. 5. 2015, kterou sjednali na straně propachtovatelů pan O. L. (spoluvlastník ideální 2/3 nemovitostí na LV x) a pan A. Ř. (spoluvlastník ideální 1/3 nemovitostí na LV x) ve prospěch pachtýře, pana O. L. (dále jen „Pachtovní smlouva“).
4. Při posuzování dané věci správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že žalobce nedoložil doklad prokazující právní důvod užívání dotčených pozemků, neboť z doloženého výpisu z listu vlastnictví vyplynulo, že žalobce je pouze vlastníkem podílu pozemků (jejich ideální 1/3). Proto správní orgán I. stupně vydal oznámení o neprovedení aktualizace evidence půdy.
5. Proti oznámení podal žalobce dne 11. 8. 2017 písemnou námitku, v níž namítl, že správní orgán I. stupně vyhodnotil důkazní situaci nesprávně a nezákonně rozhodl. Současně s námitkou doložil kopii žaloby o určení neplatnosti Pachtovní smlouvy, přičemž důvodem neplatnosti smlouvy má být dle žalobce skutečnost, že s jejím uzavřením nevyslovili souhlas všichni spoluvlastníci pozemků tvořících předmět pachtu podle § 1132 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). Závěrem žalobce navrhl, aby byly provedeny změny v evidenci půdy dle jeho ohlášení, neboť takto mělo být užívání příslušných pozemků mezi spoluvlastníky „ústně dohodnuto“.
6. Žalovaný námitku zamítl žalobou napadeným rozhodnutím, v němž se ztotožnil s názorem správního orgánu I. stupně, že žalobce nedoložil doklad svědčící o existenci platného právního titulu k užívání pozemků. Žalovaný zdůraznil, že posouzení právních důvodů užívání nemá v rámci řízení o aktualizaci evidence půdy povahu autoritativního rozhodnutí ve věci sporu mezi účastníky řízení o jejich právech a povinnostech. Jedná se pouze o posouzení předběžné otázky, který z účastníků řízení půdu užívá a z jakého právního titulu, přičemž závazné řešení sporu náleží do pravomoci nalézacího soudu v občanskoprávním řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2006, č. j. 7 As 26/2005-67). Z toho důvodu pro dané řízení nebyla podstatná žaloba o určení neplatnosti Pachtovní smlouvy, kterou žalobce předložil spolu s námitkou proti oznámení.

II. Podání účastníků řízení

7. Žalobce v žalobě namítá, že je vlastníkem ideální 1/3 dotčených pozemků a pan O. L. je vlastníkem jejich ideálních 2/3. Žalobce celou výměru dotčených pozemků užívá nepřetržitě od devadesátých let k zemědělské velkovýrobě, a to na základě nájemních smluv uzavřených s původními vlastníky pozemků, panem V. Ř., A. Ř. a Českou republikou. Pan O. L. nerespektuje žalobcův dlouhodobý nájem a zároveň odmítá jednat o rozdělení společné věci. Žalobce od pana L. nikdy neobdržel výpověď z užívání dotčených pozemků a zároveň platí, že změní-li se vlastník věci, přejdou práva a povinnosti z nájmu na nového vlastníka.
8. Žalobce dále zpochybňuje platnost Pachtovní smlouvy, neboť pan O. L. ji uzavřel bez vědomí žalobce za oba spoluvlastníky. Žalobce se dovolává § 1132 občanského zákoníku, podle něhož k rozhodnutí, na jehož základě mají být práva spoluvlastníků omezena na dobu delší než deset let, je potřeba souhlasu všech spoluvlastníků. To v daném případě nebylo splněno, ačkoliv Podpachtovní smlouva byla sjednána na dobu neurčitou s výpovědní lhůtou 5 let, což smluvním stranám umožní smlouvu prodloužit na dobu delší než deset let.
9. Žalobce nesouhlasí s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 26/2005-67, neboť pro potřeby evidence nemůže sloužit nezákonný podklad. Žalobce od žalovaného nečeká vyřešení jeho sporu s panem L. (to zvládne žalobce sám), ovšem je přesvědčen, že žalovaný měl ověřit, zda podklady předložené paní Š. odpovídají okolnostem daného případu.
10. Žalobce žádá, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že ačkoliv žalobce tvrdí, že v devadesátých letech uzavřel nájemní smlouvu k dotčeným pozemkům s jeho tehdejšími vlastníky, své tvrzení ničím nedoložil. Dotčená uživatelka byla správním orgánem I. stupně zapsána jako uživatel pozemků na základě předložené Pachtovní smlouvy a Podpachtovní smlouvy. Tyto smlouvy byly dle posouzení žalovaného řádně uzavřeny a žalobce naopak nedoložil právní důvod užívání celého pozemku. Dle žalovaného je nedůvodná žalobcova argumentace příslušnými ustanoveními občanského zákoníku.
12. Žalovaný žádá, aby soud žalobu zamítl.

III. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

13. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.
14. Soud dle § 75 s. ř. s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Dle § 3g odst. 1 písm. b) zákona o zemědělství „uživatel je povinen Fondu na jím vydaném formuláři ohlásit skutečnost, že došlo ke změně uživatele dílu půdního bloku“.
16. Dle § 3g odst. 3 písm. a) zákona o zemědělství „Fond provede aktualizaci evidence půdy na základě ohlášení změny podle odstavce 1, jestliže údaje v ohlášení změny neshledá nepravdivými, popřípadě neúplnými“.

17. Jak vyplynulo shodně ze správního spisu i z obsahu žaloby, žalobce dne 31. 5. 2017 ohlásil u správního orgánu I. stupně změnu v užívání pozemků zapsaných na LV č. x v k. ú. x. Jako doklad o právním důvodu pro užívání pozemků doložil výpis z katastru nemovitostí, podle něhož je žalobce vlastníkem ideální 1/3 dotčených pozemků.
18. Žalovaný na str. 3 napadeného rozhodnutí uvedl, že „z ohlašovatelem předloženého listu vlastnictví plyne, že ohlašovatel je toliko vlastníkem ideální jedné třetiny ohlášenou změnou dotčených pozemků“, což nezakládá samo o sobě dostatečný právní důvod pro provedení změny v evidenci půdy. Oba správní orgány svůj závěr řádně zdůvodnily odkazem na § 1126 občanského zákoníku, podle něhož je každý ze spoluvlastníků oprávněn k účasti na správě společné věci a při rozhodování o společné věci se hlasy spoluvlastníků počítají podle velikosti jejich podílů. Vzhledem k tomu, že žalobce je vlastníkem pouze 1/3 dotčených pozemků, nejedná se o dostatečný právní důvod pro provedení změny v evidenci půdy. Soud se s takovýmto odůvodněním plně ztotožňuje a dodává, že již z tohoto důvodu nemůže být nyní řešená žaloba úspěšná, neboť žalobce nedoložil právní titul pro užívání dotčených pozemků, a správní orgány proto postupovaly zcela v souladu s § 3g odst. 3 písm. a) zákona o zemědělství, pokud jím ohlášenou změnu neprovedly.
19. Žalobce dále na podporu svých tvrzení uváděl, že dotčené pozemky užívá nepřetržitě od devadesátých let na základě nájemních smluv uzavřených s původními vlastníky pozemků. Soud sice souhlasí, že dle § 2221 odst. 1 občanského zákoníku změní-li se vlastník věci, přejdou práva a povinnosti z nájmu na nového vlastníka, ovšem žalobce v průběhu správního ani soudního řízení své tvrzené nájemní právo ničím nedoložil. Ve své námitce proti oznámení správního orgánu I. stupně uvedl, že jeho uživatelské právo by mělo být zapsáno do evidence půdy s ohledem na ústní dohodu mezi spoluvlastníky, ovšem z obsahu správního spisu je zřejmé, že užívání dotčených pozemků nebylo mezi žalobcem a panem L. dohodnuto, naopak je nanejvýš sporné.
20. Dále žalobce napadal platnost Pachtovní, resp. Podpachtovní smlouvy, neboť dle jeho názoru pan L. tyto smlouvy uzavřel bez žalobcova vědomí. Soud v této souvislosti nejprve zdůrazňuje, že posouzení uvedené otázky nebylo pro nyní řešenou věc podstatné, neboť Pachtovní smlouva nebyla právním titulem, o nějž by žalobce opíral svůj nárok na zápis do evidence půdy. Z toho důvodu soud shledal zcela dostačujícím odůvodnění správních orgánů, které stran právního titulu Mgr. Š. poukázaly na pravidla společné správy věci spoluvlastníky (§ 1126 občanského zákoníku), jež umožnila většinovému vlastníkovi (panu L.) propachtovat dotčené pozemky bez souhlasu menšinového spoluvlastníka. Dále pak vyloučily užití § 1132 občanského zákoníku, podle kterého „k rozhodnutí, na jehož základě má být společná věc zatížena nebo její zatížení zrušeno, a k rozhodnutí, na jehož základě mají být práva spoluvlastníků omezena na dobu delší než deset let, je třeba souhlasu všech spoluvlastníků“.
21. K této otázce soud dodává, že Pachtovní smlouva byla uzavřena dne 1. 5. 2015, tedy předtím, než žalobce nabyl vlastnické právo k části dotčených pozemků (dle svého tvrzení žalobce uzavřel kupní smlouvu dne 3. 12. 2015). Nebyl tedy dán důvod, jak tvrdí žalobce v žalobě, aby pan L. ohledně uzavření Pachtovní smlouvy jednal s žalobcem.
22. Soud souhlasí s žalobcem, že zápisy v evidenci půdy by se měly opírat o řádné a zákonné právní podklady, ovšem žalobce sám takový podklad svědčící v jeho prospěch nepředložil; naopak Pachtovní smlouva byla vyhodnocena jako řádný titul pro zápis dotčeného

uživatele do evidence půdy, a to minimálně do doby rozsudku nalézacího soudu, který se touto otázkou bude s konečnou platností zabývat v občanskoprávním řízení (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 7. 2015, č. j. 3 As 187/2014-37, či rozsudek téhož soudu ze dne 19. 7. 2006, č. j. 7 As 26/2005-67).

IV. Závěr

23. Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.
24. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. července 2019

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.